

Sygn. akt V U 189/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Stanisław Pilarczyk

Protokolant: sekr.sądowy Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2023 r. w Kaliszu

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 6 marca 2023 r. Nr (...)

oraz

z dnia 2 marca 2023 r. Nr (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę pomostową

Oddala odwołanie.

Zasądza od J. G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Stanisław Pilarczyk

Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 6 marca 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił J. G. prawa do emerytury pomostowej, gdyż zdaniem organu rentowego udowodnił on, zamiast wymaganych 15 lat, jedynie 1 rok i 2 miesiące okresu pracy w szczególnych warunkach oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach. Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. G., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury pomostowej. Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego oddalenie.

Sąd poczynił następujące ustalenia

J. G. urodził się (...). W dniu 3 stycznia 2023 roku złożył on wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy, w zaskarżonej decyzji z dnia 6 marca 2023 roku, ustalił, iż odwołujący udowodnił 41 lat, 1 miesiąc i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym jedynie 1 miesiąc i 2 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy do okresu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył odwołującemu okresu pracy od dnia 1 marca 1982 roku do dnia 29 października 2004 roku w (...) S.A. w W..

W świadectwie pracy z dnia 29 października 2004 roku i w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 29 października 2004 roku (...) S.A. ustalił, iż J. G. od dnia 1 marca 1982 roku do dnia 29 października 2004 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, o której jest mowa w dziale V poz. 1 i dziale XIV poz. 11 wykazu A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku Nr 8 poz. 43) – operatora zespołu przenośników i suszarniowego. Prace te, jako prace w szczególnych warunkach, wymienione są w wykazie A zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. M.B. z 1983 Nr 3 poz. 6 dział V poz. 11 pkt 3 i dział XIV poz. 11 pkt 3).

Odwołujący w dniu 1 marca 1982 roku rozpoczął pracę w (...), poprzedniku (...) S.A.”, przy produkcji cegły jako maszynista wózka elektrycznego, będącego częścią zespołu przenośników. Wózkiem tym odwołujący przewoził surową cegłę z suszarni na podajnik łańcuchowy, który to podajnik łańcuchowy transportował cegłę do wypalarni. Następnie odwołujący pracował jako formowacz, operator maszyny przeładowniczej, operator zespołu przenośników. Od dnia 1 czerwca 2004 roku odwołujący pracował jako suszarniowy. Pracodawca odwołującego pracę jego w dokumentach osobowych określał jako pracę robotnika transportu, formowacza maszyn ceramicznych, formowacza maszynowego, formowacza maszyn, maszynisty wózka przesuwanego, pracownika ramy przeładowniczej, operatora ramy przeładowniczej, operatora zespołu przenośników i suszarniowego.

(dowód – umowy o pracę odwołującego z dnia 1 marca 1982 roku, dokumenty osobowe odwołującego o powierzaniu kolejnych stanowisk pracy w (...) – akta osobowe odwołującego, zeznania odwołującego z dnia 4 lipca 2023 roku [00:01:30][00:15:05], zeznania świadka m. J. [00:34:01][00:47:37])

Od 2006 roku do chwili obecnej odwołujący pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Sp. z o.o. Sp. k. na stanowisku operatora koparko-ładowarki przy wykopach kanalizacji, rozładowywaniu żwiru, piasku, kamieni wełny mineralnej.

(dowód – zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 23 czerwca 2003 roku z (...) Sp. z o.o. Sp.k. – k. 31 akt sądowych, zeznania odwołującego z dnia 4 lipca 2023 roku [00:15:05][00:19:55])

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów, zarówno w postaci dokumentów załączonych do akt ZUS, jak i w toku niniejszego postępowania" obejmujących dokumentację osobowo-płacową ze spornych okresów zatrudnienia. Sąd uwzględnił generalnie osobowe źródła dowodowe w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadka M. J., pracującym ze skarżącym w (...).

Świadek, jako osoba z długim stażem pracy i pamiętający osobę wnioskodawcy, posiadał dokładną wiedzę na temat faktycznie realizowanych przez wnioskodawcę obowiązków pracowniczych w spornym okresie zatrudnienia w (...). Zeznania świadka są jasne, relatywnie dokładne i wewnętrznie spójne. Korespondują przy tym z zeznaniami wnioskodawcy, tworząc razem spójny obraz charakteru pracy świadczonej przez wnioskodawcę. Ponadto świadek nie ma żadnego interesu w tym, aby zeznawać na korzyść ubezpieczonego, gdyż jest dla niego osobą obcą. Stanowi tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

W toku przeprowadzonego postępowania wnioskodawca nie wykazał, iż po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, albo iż jego praca w szczególnych warunkach wykonywana od 1 marca 1982 roku do 29 października 2004 roku była pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Na ubezpieczonym spoczywa ciężar wykazania, iż istotnie prace przez niego wykonywane były zaliczane do prac w

szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. ustawy o emeryturach pomostowych oraz że wykonywał je stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na stwierdzenie, iż w powyższym okresie wnioskodawca wykonywał prace o szczególnym charakterze wymienione w załączniku numer 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. W załącznikach tych nie ma jako pracy w szczególnych warunkach pracy operatora koparko-ładowarki przy pracach budowlanych, wykopach czy załadunku czy rozładunku różnych materiałów budowlanych. Nadto, po zbadaniu wszystkich powołanych w treści odwołania okresów zatrudnienia wnioskodawcy, Sąd uznał, iż skarżący nie udowodnił na gruncie art. 4, czy art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych legitymowania się niezbędnym okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Taką pracą nie była praca odwołującego w (...) S.A.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 sierpnia 2019 roku (III AUa 122/19, Lex nr nr 27547100) podkreślono, iż „Zgodnie z treścią art. 116 ust. 5 u.e.r.f.u.s. w postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony do wniosku o przyznanie świadczenia powinien dołączyć dowody uzasadniające prawo i wysokość tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy.”.

Natomiast w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 8 grudnia 2012 roku (III AUa 586/12, Lex nr 1286505) podkreślono, iż „Na ubezpieczonym spoczywa ciężar wykazania, iż istotnie prace przez niego wykonywane były zaliczane do prac w szczególnych warunkach oraz że wykonywał je stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.”.

Uzasadnienie prawne

Sąd Okręgowy w Kaliszu zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie J. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania spornej decyzji – t.j. Dz. U. z 2023. poz. 164 t.j., dalej: ustawa pomostowa), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując, celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 roku (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 roku, K 17/09, OTK-A 2010 Nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy pomostowej, prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku,

ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,

osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,

ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,

przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,

po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W świetle art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami ustawy o emeryturach pomostowych, za pracownika wykonującego pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lub 3 ustawy można traktować tylko tego pracownika, który w pełnym wymiarze czasu pracy wykonuje pracę na stanowisku wymienionym w załączniku Nr 1 lub 2 do ustawy. Prace zaliczane do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wymienione w załącznikach Nr 1 i 2 do ustawy stanowią katalog zamknięty, co powoduje, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 września 2011 roku, I OSK 421/11, opubl.: LEX nr 996963).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 lub ust. 3 art. 3 (art. 3 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach pomostowych).

Nadto, art. 3 ust. 7 ustawy pomostowej reguluje, iż za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z art. 4 wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to właściwego ograniczenia

do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Z wykładni art. 4 ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku, jednak nie zakreśla ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 roku. Także z art. 49 ustawy wynika, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje „również osobie, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jeżeli spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; oraz w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt. 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3”. Skoro więc nawet niewykonywanie pracy w pewnych wypadkach po dniu 31 grudnia 2008 roku może uprawniać do emerytury pomostowej, to tym bardziej do 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach można uwzględnić okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach przed tą datą. Gdyby ustawodawca zamierzał ograniczyć okresy zatrudnienia, które można wliczać do 15-letniego stażu wymaganego dla uzyskania emerytury pomostowej, to w art. 4 pkt 2 ustawy pomostowej wskazałby, że okres 15 lat dotyczy tylko przedziałów czasowych określonych w art. 4 pkt 5 i 6 tej ustawy. Takie zastrzeżenie nie zostało jednak przez ustawodawcę poczynione. Treść art. 3 ustawy pomostowej, który definiując prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, jednocześnie wyraźnie wskazuje, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy – a więc przed 1 stycznia 2009 r. prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Również w tym przepisie nie ma żadnych wskazówek, które choćby pośrednio prowadziłyby do przekonania, że zamiarem ustawodawcy było wykluczenie lat 1999-2008 z wymaganego 15 - letniego stażu pracy, uwzględnianego przy ustalaniu warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 roku, I UK 448/12, Lex nr 1396383).

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 roku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 roku) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wskazanej emerytury. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień

emerytalnych (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012 roku, III AUa 252/12, Lex nr 1164689, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 lipca 2013 roku, III AUa 1664/12, Lex nr 1353759). Innymi słowy, niespełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 lub 49 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z 20 września 2022 roku (I USK 327/21, Lex nr 3488058) podkreślono, iż „Jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, do wymaganego stażu przypadającego przed dniem wejścia w życie tego aktu, tj. przed 1 stycznia 2009 roku, wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s., to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność ziszczenia się przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.”.

Natomiast w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 października 2016 roku (III AUa 1944/15, Lex nr 2174859) podkreślono, iż „Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008 r. (czyli od dnia wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych). Osoby, które takiej pracy po wskazanej dacie nie wykonywały, a w rezultacie nie spełniają warunku określonego w art. 4 pkt 6 ustawy, mają możliwość uzyskania emerytury pomostowej w oparciu o art. 49 ustawy, który w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.”.

W niniejszej sprawie, wbrew stanowisku organu rentowego, odwołujący w okresie pracy w (...) S.A”., będącym następcą prawnym (...), wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jego praca z tego okresu jest wymieniona w dziale V poz. 11 i dziale XIV poz. 11 wykazu A do cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Jest ona wymieniona również w cytowanym wyżej zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku, wykaz A, dział V poz. 11 pkt 3,7, to jest praca formowacza oraz robotnika w przemyśle materiałów budowlanych oraz w dziale XIV poz. 11 pkt 1 – praca suszarniowego. Tak więc odwołujący udowodnił ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, ale w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach. Natomiast praca ta nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Na podstawie art. 245² § 1 pkt 3 i 5 Sąd oddalił wniosek pełnomocnika o przesłuchanie T. W. jako nieprzydatny do wykazania faktu i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. W niniejszej sprawie praca operatora koparko-ładowarki nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Podsumowując tę część rozważań, należy ocenić, iż G. J. na gruncie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych legitymuje się 15 okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie mniej jednak, pomimo iż przed dniem 1 stycznia 1999 roku i do 29 października 2004 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie spełnił przesłanki zawartej w punkcie 6 ww. artykułu tj. po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych wymienionych w załączniku nr 1 i 2 do ustawy pomostowej.

Przechodząc na grunt art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, trzeba zaznaczyć, iż skarżący nie spełnia zawartych w nim przesłanek, dających możliwość uzyskania uprawnień do emerytury pomostowej osobom, które po dniu 31

grudnia 2008 roku nie wykonywały pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd zważył, iż J. G. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych (w dniu 1 stycznia 2009 roku) nie posiadał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Ustawa ta nie przewiduje bowiem, iż prace maszynisty wózków elektrycznych, operatora przonośników, operatora rampy przeładunkowej, suszarniowego należy kwalifikować, jako prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Reasumując, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd doszedł do konkluzji, iż J. G. nie spełnia przesłanek zawartych w art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych, zatem nie jest uprawniony do spornego świadczenia.

W konsekwencji, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł, jak w sentencji wyroku.

Sędzia Stanisław Pilarczyk